

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

TERAPEUT

*Kakav treba biti terapeut? Koje ga osobine trebaju krasiti?
Koji su njegovi mogući i stvarni utjecaji na klijenta?*

Uvod:

Kakav treba biti terapeut? Koje ga osobine trebaju krasiti? Koji su njegovi mogući i stvarni utjecaji na klijenta?

Već dugo tražim priliku pozabaviti se ovim pitanjima te javno iznijeti svoje mišljenje. Često dobivamo informacije o terapijskim metodologijama, njihove pohvale i pokude, sukobe mišljenja, ali zaista rijetko srećemo rasprave o osobinama ljudi koji tim metodologijama pokušavaju ovladati i primjenjuju ih na klijenteli. Ne postoje terapijski kodeksi ili pravila struke koja bi im uvjetovala karakterne i druge osobine, osim donekle u tradicionalnoj medicini, u vidu *Corpus Hipocraticum* (Hipokratova zakletva). Upravo tu, u informacijama o njenom kršenju, a vezano uz disciplinske i kaznene progone, dobivamo nešto podataka o nekim osobama koje u toj domeni djeluju, no najčešće u vidu senzacionalističkih članaka, za koje interes brzo jenja. Rijetko se zapitamo kakav je to kodeks, što sadrži i u kojoj mjeri je obvezujući, no o osobama koje ga se pridržavaju u pravilu ne znamo ništa. U domeni slobodnih djelatnosti i takozvane 'alternative' time se gotovo nitko ne bavi, osim opet nekoliko bljedih pokušaja skupina ili pojedinaca da se nametnu kao svojevrsna kontrola i izdavači licenci, pa vjerojatno na tome zarade. O kvalitetama terapeuta trebali bi, dakako, prvi pisati sami terapeuti, ali na takve osvrte gotovo da je nemoguće naći. Cilj ovog teksta je potaknuti na razmišljanje, preispitivanje sebe i

promjenu kako bismo svi mi koji se bavimo ovim poslom postali bolji.

Opća povijest kodeksa

U prošlosti nailazimo na mnoštvo pokušaja kojima se nastoji urediti nečije ponašanje i djelovanje kako bi rezultat bio konstruktivan i na opće dobro. Paralelno s time nalazimo i zapise o nepridržavanju tih pravila, šarlatanstvu, prijevarama, aljkavosti itd. To nam govori da su ljudi oduvijek imali slične probleme. Kako je staro zakonodavstvo bilo prilično šturo i bavilo se prvenstveno materijalnim pravom ostale odnose regulirale su grupe, religiozni redovi, cehovi, gradovi svojim aktima, te srednjovjekovni kodeksi primjerice viteški u Europi i Bushido u starom Japanu. Proučite li povijest tih nastojanja primijetiti ćete da su uz svako pravilo obično vezane i sankcije za prekršitelja. Dakle, ljudi se nerado podvrgavaju tim propisima, često ne na dugi rok i pokušavaju ih mijenjati u skladu sa svojom motivacijom, potrebama ili iz čistog hira. Moderno zakonodavstvo donekle regulira aktivnosti, propisujući stručne i materijalne uvijete obavljanja djelatnosti, no dalje od toga ne ide.

Zakon rezonancije i međusobni utjecaji

Cijeli svemir podložan je zakonu rezonancije. Strukture koje vibriraju pobuđuju slične vibracije u struktura koje su u njihovoj blizini. Strukture visokih vibracija pobuđuju više vibracije u drugim strukturama, ali se pojavljuje tendencija izjednačenja broja titraja. Odnosno strukture niže vibracije iscrpljuju one koje vibriraju

višim, čime one pak gube broj titraja, a time i kvalitetu. Sve u svemu, svaka interakcija sudionike na neki način obilježi, ali i potvrđuje istinu: u kakvom si društvu, takav postaješ! Odnosno, utjecaj kojem se izlažemo sve više uvjetuje naš način ponašanja. Modernizirana psihologija govori o morfofenetskom polju ili morfičkoj rezonanciji, odnosno o interakciji ljudskih bioenergetskih polja koja se sinergijom manifestiraju u osviještena polja energije, na koja smo svi priključeni kao aktivne jedinice. Po Carlu Gustavu Jungu, to je kolektivno nesvjesno. Komunikacijske antene u tom procesu su lanci naših DNK.

Budući da ljudi odlaze terapeutu zbog raznih poremećaja koje ne mogu svladati, međusobni utjecaj svakog terapeuta i klijenta, u što ubrajam i medicinu, iznimno je velik, višeslojan te dugotrajno obilježava, ali je i ograničen jer ono što iscjeljuje je božanski koncept u nama kojeg terapija pobuđuje, odnosno omogućuje mu djelovanje.

Iz prije navedenog upravo i proizlaze okviri svakog ozbiljnog terapijskog pristupa.

Djelovanje terapeuta

Svatko od nas vodi jedinstveni život, skup iskustava koja se nadopunjavaju, vođena skrivenom logikom koja ne potiče iz uma. Mi smo posljedica očitovanja jednog jedinstvenog Božanskog koda kojeg zovemo duh i koji oblikuje materijalni svemir, te se grana do nivoa duše i osobnosti koja prožima vidljivu, zgusnutu materiju. Kao što sam u prošlom broju iznio, taj kod nas pokušava stvoriti savršenim, samoobnovljivim,

samoiscjeljivim i dugovječnim bićima, a samo stranputice našeg uma i slobodne volje, vođene željama i osjećajima, remete taj rezultat te uzrokuju poremećaj i bolest.

Logično se, dakle, nameće pitanje jesu li terapeuti i njihova djelatnost uopće potrebni i u kojoj mjeri mogu pomoći.

Svjedoci smo vremena koje djeluje marketinški na svim razinama. Na televiziji, na primjer, najčešće se reklamiraju lijekovi. Poruke su dovedene do granica neukusa. Gotovo da nas uvjeravaju: Obolite i budite sretni! Imamo lijek! Rijetko gledam TV, ali ne mogu ne primijetiti da u posljednje vrijeme prevladavaju one koje se bave prostatom, gljivicama i proljevom.

Ispod toga, u jeftinijim medijima cijela je hijerarhija ponude obećanja u vidu raznih terapija koje će vas spasiti, izliječiti, iscijeliti, zaštititi i ne znam što još. Vjerujte mi, od vašeg vlastitog života ne može vas spasiti niti iscijeliti nitko do vi sami. Međutim, terapeut sa neutralne točke gledišta može postići jasnoću sagledavanja vašeg problema i to na mentalnoj, pa emotivnoj i tjelesnoj razini, a isto tako i ispravan ciljani impuls promjena. Ovaj složeni utjecaj možemo ostvariti samo putem zakona rezonancije, a njegujući svoju visoku vibraciju kako bi terapijska aktivnost djelovala na sva tri nivoa koji će pobuditi samoiscjeljujuće potencijale pojedinca. Kada se to dogodi očekivani pozitivni rezultat prirodna je posljedica. Osobi je bolje... Ozdravljuje...

1. Mentalni nivo utjecaja je najviši nivo. Emocije i tijelo su podređene našem umu i to je nepromjenjiva hijerarhija. Naše misli kreiraju sustav vrijednosti koji je pokretač želja, naše želje potiču na akciju koja - ovisno o snazi namjere i čistoći vjere u rezultat - taj rezultat i kreira. Često mi dolaze klijenti, obično starije dobi, sa stavom 'meni više ništa i nitko ne može pomoći, ali ću probati i ovo!' Naravno da takav stav gotovo da jamči neuspjeh. Od prvog trenutka terapeut bi trebao u

klijentu pobuditi vjeru u moguću pozitivni ishod. Ukoliko u osobi potaknemo ideje da sebe počne sagledavati drukčijim, zdravijim, boljim obavljenom je pola posla.

2. Emotivni nivo utjecaja. Većina ljudi nije ni svjesna koliko su osjećaji programirani. Koliko smo dresirani da reagiramo upravo onako kako reagiramo, a da ne spominjem činjenicu da uzroke svojih emocija projiciramo u okolinu, pa ih samim tim ne možemo ni mijenjati. Radi se o neprihvatanju odgovornosti za stanja koja smo

Budući da ljudi odlaze terapeutu zbog raznih poremećaja koje ne mogu svladati, međusobni utjecaj svakog terapeuta i klijenta, u što ubrajam i medicinu, iznimno je velik, višeslojan te dugotrajno obilježava, ali je i ograničen jer ono što iscjeljuje je božanski koncept u nama kojeg terapija pobuđuje, odnosno omogućuje mu djelovanje

stvorili. Tek kada čovjek preuzme odgovornost za svoj sustav vrijednosti iz kojeg proizlaze svi njegovi kriteriji izbora, želje a i namjere da ih se ostvari, tek tada se javlja mogućnost ovladavanja emotivnim stanjima i njihova promjena u nama pogodnija. Terapeut bi trebao klijentima pojasniti ove zakonitosti, a i činjenicu da su tjelesni problemi, zbog kojih ljudi obično i traže pomoć, samo rezultat stanja na mentalnom i emotivnom planu, pa su samim tim i sva iscjel-

ljivanja prvenstveno rezultat mijenjanja ta dva nivoa.

3. Tjelesni nivo utjecaja. Tijelo slijepo prati um i osjećaje, a svojim promjenama zrcali unutarnje stanje. Terapeut, ovisno o metodologiji koju koristi i svojoj stručnosti, bira način utjecaja na tijelo. Međutim, bez pobuđivanja promjena na prva dva nivoa većina terapija teško će dati rezultate jer bez razumijevanja i intervencije u uzrok, koji je skriven u tijelu, ali je u stvari izvantjelesni, nema ni istinske promjene. Klijenti, razumije se, nevoljko prihvaćaju odgovornost za svoje stanje i svjesnu promjenu zbog emotivnih i materijalnih gubitaka koje misle da će trpjeti. Ipak, postoje avangardne metodologije kao primjerice F.N.M.T. (Fascio-neuromuskularna terapija) koje pouzdano putem tijela utječu na u stanicama pohranjenu emotivnu memoriju, čijim se postupnim brisanjem mijenja obrazac ponašanja, a time sve više izostaje ponavljanje emotivnih interakcija. Sve to zbog umanjenja strahova vodi u kompleksniju promjenu na višim nivoima i u ozdravljenje.

Pozicija terapeuta najbližnja je serviseru kompjutorskih uređaja. Samo računalo ima svoj kruti i virtualni dio koji u suglasju i čine cjelinu koju mi zovemo računalo. Pojavu poremećaja u radu stručne osobe rješavaju nekom metodologijom, a na način da uklone smetnje, viruse, oštećenja i slično. Uređaj se tada sam vraća u ispravnu funkciju. Najčešće aktiviraju alate za samopopravak koji postoje, ali nisu djelovali zbog određenih prepreka.

Osnovni zadatak terapeuta je uklanjanje ili pomoć pri uklanjanju tih prepreka.

Potreba utjecaja na sva tri prije spomenuta nivoa taj zadatak čini teškim složenim.

Motivacija:

Navedene činjenice pokreću pitanje motivacije koju terapeut treba imati

kako bi uopće mogao obavljati svoj posao.

Da bi ostvario dugoročni pozitivan utjecaj terapeut je osuđen na neprekidno samousavršavanje i duboku introspekciju te težnju promicanja sebe u kvalitetniju osobu, a time i stručnjaka.

Slušao sam brojne prigovore glede površnog i neljudski hladnog odnosa prema pacijentima u medicini. Većina pohvala, pak, odnosila se upravo na spomenuti ljudski odnos i uvažavanje pacijenata. Ponekad su topla riječ i pozornost najsnažnija terapija. Naravno da je takav pristup zahtjevan, traži visoku razinu osviještenosti, uzoran karakter, humanost i žrtvu. Dugoročno to za terapeuta postaje teret: kako bi sačuvao optimalnu interakciju s klijentelom i kako ne bi gubio na visini vibracije mora razviti emotivnu nevezanost jer samo kroz tu nevezanost može ispravno djelovati i ne gubiti kvalitetu utjecaja već i dalje rasti i nuditi više. Za to je neophodna određena doza egoizma, odnosno stavljanje osobnog i općeg napretka u prvi plan. Dakle, javlja se kao i uvijek apsurd, altruizam se sukobljava s egoizmom.

U počecima svojeg djelovanja pomagao sam mentoru u održavanju seminara za mlađe kolege. Primijetio sam kako su školovanja često pohađale po motivaciji razvrstane tri grupe osoba:

Kada bi ljudska svijest bila na nivou mogućnosti ljudskog djelovanja pravila ne bi bila potrebna!

1. One kojim je bila otežana egzistencija gubitkom posla, razvođom i slično te su se nadali relativno brzo doći do neke kvalifikacije i mogućnosti zarade.
2. Osobe s prilično izraženim, čak sociopatskim komunikacijskim i emotivnim problemima, a koje su tražile pažnju i neki oblik samopotvrde.
3. Kombinacija prve dvije skupine.

U pravilu su bili kadar nižeg i srednjeg nivoa naobrazbe, neki s pokušajima pohađanja studija i opravdavajućim životnim pričama. Polaznici iz sve tri skupine pokazivali su veliku krutost u domeni osobne prilagodbe, tendenciju ka kontroli i osjećaju nadmoći.

Kasnije u pravilu nitko od njih nije nikada ustalio neku ozbiljnu praksu. Izuzetno rijetko školovanje su pohađali fizioterapeuti kao dopunsko

i informativno školovanje, te neki visokoškolovali kadar drugih struka. Izostanak uspjeha većine polaznika krije se u nedovoljnoj i neispravnoj motiviranosti koju su već prije izgubili ili nikada nisu ni izgradili.

Poanta je u sljedećem: rijetko će u vama pobuditi mir osoba koja je u nemiru. Na promjenu vas može motivirati samo osoba koja se i sama mijenja. Jasnoću i uvide vam može pružiti osoba koja i sama za njima traga. Dobru terapiju vam može pružiti osoba koja se stalno usavršava.

Temelj ispravnog djelovanja možemo izraziti jednostavnim pravilima:

1. Pomoći drugima svrha je djelatnosti.
2. Osobne kvalitete, stručnost i karakter trebaju stremiti bespriječnosti.
3. Neophodno je njegovati svijest o utjecaju na okolinu i korigirati taj utjecaj.
4. Terapija mora biti dostupna širokoj populaciji.
5. Svrha života je trajno usavršavanje.

O autoru:

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pozvano uklanjanje napetosti iz tkiva koje uzrokuju na razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U sljedećem broju: Metodologije

ASTROLOŠKA ŠKOLA
(voditelj: Igor Ognjenović)

Okupljanje novih početnih grupa:
Zagreb – 01. 09. 2014.
Rijeka – 06. 09. 2014.

Informacije: 091 541 4505
astrocentar.yolasite.com